कस्यहेतोरिति अयमर्थः किलकस्माद्धेतोःकेवलं निजपाहनतुहतवान् यतोऽसीशृद्धः कःअतिकृत्सितः योगांपदाऽहनत् अहन्तिति ॥५॥ अस्य विष्णोःपदांभो जयोर्योमकरंदः तंलिहं तिआस्वाद्यंतिये तेषांसतांमहतांवाकथाश्रयमितिसमासान्तिष्कष्टस्यानुषंगः तर्हिकथ्यतां नोचेत्किमन्येरस द्भिरालापेः यत्येःआयुषोष्ट्याक्षयः ॥ ६ ॥ अस्माकमयंसत्रप्रयत्नोपिहरिकथाऽमृतपानार्थएवेत्याह साद्धाभ्याम् क्षुद्रमन्पमायुर्येषाम् अतोम व्यानांमरणधर्मवताम् तथापिक्कतंसत्यंमोक्षमिच्छतां योमृत्युः सद्हसचे शमितुरिदंशामित्रंकमपशुहिंसनंतदर्थमुपहूतः ॥७ ॥ ततःकिमतआह नकश्चिदिति ततोपिकिमतआह अहोनृलोकेहरिलीलाऽमृतंवचःपीयेतेत्येतदर्थम् हरिलीलेवामृतंयस्मिन्तत् ॥ ८ ॥ तदभावेदथैवजीवनमि

शोनकउवाच कस्यहेनोर्निजग्राहकलिंदिग्वजयेन्दपः॥ नृदेवचिन्हधृक्श्रूदःकोऽसोगांयःपदाःहनत्॥ ५॥ तत्कथ्यतांमहाभागयदिकृष्णकथाश्रयम्॥ अथवाऽस्यपदांभोजमकरंदितहांसताम्॥ किमन्येरसदालापैरा युषायद्सह्ययः॥ ६॥ क्षुद्रायुषांनृणामंगमर्त्यानाचनिन्छताम् ॥ इहोपहूनोभगवान्चत्यःशामित्रकर्मणि ॥ ७॥ नकश्चिन्ष्रियतेनावद्यावदास्तइहांतकः॥ एतद्रथिहभगवानाहूनःपरमपिभिः॥ अहोन्छोकेपीयेनहरि लीलाऽचतंवचः॥ ८॥ मंदस्यमंदप्रइस्यवयोमंदायुषश्चवे॥ निद्रयाह्नियतेनकंदिवाचव्यर्थकर्मभिः॥ ९॥ सूनउवाच यदापरीक्षिकुरुजांगछेवसन्किंप्रविष्टंनिजचक्रवित्ते॥ निशम्यवार्त्तामनितिप्रयांनतःश रासनंसंयुगशौंहिराददे॥ १०॥ खलंकतंश्यामनुरंगयोजितंरथंचगेंद्रध्वजमाश्रितःपुरात्॥ वनोरयाश्वदिप पत्तियुक्तयाखसेनयादिग्वजयायनिर्गतः॥ १॥ भद्राश्वकेनुमालंचभारतंचोत्तरानुक्रतः॥ किंपुरुषादीनिव पाणिविजित्यजग्रहेविलम्॥ १२॥

त्याह मंदस्य अलसस्य नक्तरात्रीयद्वयः आयुः तत्ति दिवाअन्हिचयद्वयः तद्य र्थकर्म भिरपव्हियते ॥ ९ ॥ तत्रतावत्कि नियहप्रसंगमाह यदानिजचकवित्तित्वसेनयापालितेदेशे कि विष्युत्रविष्टंशुश्राव तदातामनितिष्रयांवा क्ति चिवियांच युद्धकोतुकसंपत्तेः तांनिशस्य ततः शरासनंदुष्टिनियहार्थमाददे संयुगेशौं डिःयुद्धेत्रगलभः पाठांतरेयुद्धेशौरितुल्यः ॥१०॥ तत श्रादिश्वजयायनिर्गतः ॥११॥ भद्राश्वादीनिपूर्वपश्चिमदक्षिणोत्तरतः समुद्रलगानिवर्षाणि मेरोः सर्वतः इलावतम् ततः उत्तरतोरस्यकं हिरणमयंच दक्षिणतोह रिवर्षिकपुरुषंच तानिबिजित्य ॥ १२॥